

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Marcin Łochowski (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z protestu wyborczego A. S.
przeciwko ważności wyborów do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej, Przewodniczącego
Okręgowej Komisji Wyborczej w B. i Prokuratora Generalnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 21 listopada 2019 r.

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z 21 października 2019 r. (data oddania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego) A. S. wniósł protest przeciwko ważności wyborów do Senatu. Wnoszący protest podniósł, że kandydat na senatora w okręgu wyborczym nr (...) M. K. został zgłoszony z naruszeniem art. 222 § 2 Kodeksu wyborczego.

W odpowiedzi na protest Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej w B. wskazał, że protest jest niezasadny, a Prokurator Generalny wyraził opinię, że protest należy pozostawić bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest wyborczy należy pozostawić bez dalszego biegu.

Zgodnie z art. 241 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. 2019, poz. 684, dalej: k.wyb.) protest przeciwko ważności wyborów do Sejmu wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast stosownie do art. 243 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 241 k.wyb. Z kolei według art. 82 § 1 k.wyb. przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Przepis art. 243 § 1 k.wyb. odsyła do treści całego art. 241 k.wyb., a więc także do art. 241 § 3 k.wyb, stawiającego przed osobą wnoszącą protest wyborczy wymaganie sformułowania zarzutów wymienionych w art. 82 § 1 k.wyb. oraz przedstawienia lub wskazania dowodów na ich poparcie (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 listopada 2015 r., III SW 119/15 i postanowienie Sądu Najwyższego z 17 listopada 2015 r., III SW 136/15).

Natomiast art. 258 k.wyb. przewiduje, że w sprawach nieuregulowanych w dziale IV Kodeksu – „Wybory do Senatu” stosuje się odpowiednio przepisy działu III Kodeksu – „Wybory do Sejmu”.

A. S. w jednozdaniowym proteście podniósł, że „kandydat na senatora okręg wyborczy nr (...) Pan K. i M. Komitet Wyborczy (...) został zgłoszony z naruszeniem art. 222 § 2 Ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy”. Wnoszący protest nie wyjaśnił jednak, w jaki sposób zgłoszenie tego kandydata naruszało art. 222 § 2 k.wyb., ani nie przedstawił w tym zakresie żadnych twierdzeń oraz wniosków dowodowych. Zarzut naruszenia przepisów k.wyb., o którym mowa w art. 241 § 3 k.wyb. nie może jednak sprowadzać się jedynie do wskazania numeru artykułu k.wyb., ale konieczne jest opisanie zdarzenia (zachowania), które zdaniem

wnoszącego protest stanowi naruszenie przytoczonego w proteście przepisu. Zatem wniesiony protest nie spełnia warunków, o jakich mowa w art. 241 § 3 k.wyb., tj. nie zawiera ani zarzutów ani wniosków dowodowych.

Z tego względu Sąd Najwyższy, na podstawie art. 243 § 1 k.wyb. w zw. z art. 258 k.wyb. pozostawił protest bez dalszego biegu.